

MdR, Jazzgeschiedenis 624. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 21, baritonsaxofoons, deel 1 van 2. De drie meest gebruikte saxofoons zijn de alt, tenor, en bariton. De alt en de tenor werden al vroeg -jaren twintig- solistisch benut, bij de bariton duurde het veel langer. In de jaren dertig en veertig kregen eigenlijk alleen Duke Ellington's Harry Carney, en Heywood Henry van Erskine Hawkins een enkele keer kleine solos toebedeeld. Het was Gerry Mulligan die in de tweede helft van de jaren veertig voor de grote doorbraak in solistisch opzicht zorgde, hoewel Cecil Payne bij Dizzy Gillespie ook wel wat bijdroeg. Mulligan had zijn eigen hoofdstuk in deze periode '53/'58, volgende keer inderdaad Cecil Payne in deze Jazzgeschiedenis, samen met de één jaar jongere Serge Chaloff. Nu het aankomend talent van 2e helft jaren vijftig, Pepper Adams, en een Europeaan. De Zweed Lars Gullin, 4 mei 1928 in Visby geboren en geheten Gunnar Victor, spelend onder de naam Lars Gullin, door collegas en vrienden Lasse genoemd, was de eerste buiten de States die de nieuwe trend, gesteld door Mulligan, volgde, en een eigen stijl binnen het Amerikaanse idioom ontwikkelde. Als eerste Europeaan stond hij in de ooit belangrijke poll van het blad *Down Beat*, bovenaan de New Talent sectie: 1954. Hij begon op zijn 13e met muziek: bugel, klarinet, piano. Hoorde na de Tweede Wereldoorlog jazz en ging baritonsaxofoon spelen. Het was de tijd van de zg. 'cool jazz' en de Zweden konden zich daarin goed vinden. 26 januari 1955 voor Metronome in Stockholm, met Rolf Berg-gitaar, George Riedel-bas, Bo Stoor-drums een stuk dat als "A la carte" op naam van de bassist staat, maar waarschijnlijk verwisseld is met Lasse Gullin's eigen "Soho".

plaatje 1 Lars Gullin: A la carte (George Riedel)
A - 5:25 - Metronome MEP 106

"A la carte" maar waarschijnlijk "Soho", Lars Gullin-baritonsaxofoon met Rolf Berg-gitaar, George Riedel-bas, **Bo Stoor**-drums. Voor Metronome in Stockholm, 26 januari 1955.

18 januari 1957 nam Gullin op voor Philips met Rune Ofverman-piano, Bengt Carlsson-bas, Bertil Dahlander-drums. O.a. "Nasi goreng" -ongetwijfeld een herinnering aan Nederland, hij had met Wessel Ilcken in de Sheherazade, Amsterdam, gespeeld, en dit stuk van Victor Young: "Stella by starlight".

plaat 2 Lars Gullin: Stella by starlight (Washington, Young)
2/laatst - 2:47 - Philips B 13201 R

"Stella by starlight", baritonsaxofonist Lars Gullin voor Philips in Stockholm, 18 januari 1957. Gullin overleed jong, in Vissefjärda, 17 mei 1976.

Park Adams III, geboren Highland Park, Michigan, 8 oktober 1930, werd Pepper Adams genoemd naar een base-ball speler waar hij op leek. Hij groeide op in Rochester, staat NY, begon op tenor en klarinet. Na Harry Carney gehoord te hebben concentreerde hij zich op bariton, verhuisde naar Detroit en daar begon hij in '47 met lokale vermaardheden als Barry Harris. In 1956 was hij naar NYC gegaan, een jaar later werd hij net als Lars Gullin in '54 'New Star' in de Down Beat poll. Het stond in de uitgave van 22 augustus 1957 en Dick Bock van Pacific Jazz Records moet voorkennis hebben gehad, want Adams, op dat moment in LA, maakte de volgende dag zijn eerste eigen plaat. Uit de dunne Pepper Adams kwam een verbazend groot geluid, men denkt aan zijn impuls voor de bariton, Carney. Zijn spel staat lijnrecht tegenover dat van Mulligan en Chaloff. Het is expressief, extrovert, kwa toon en intonatie soms op het ruwe en slordige af, maar was toen een verademing na de koele introverte periode eind veertiger-begin vijftiger jaren. Lee Katzman-trompet, Jimmy Rowles-piano, Doug Watkins-bas, Mel Lewis-drums. Twee stukken van twee pianisten, dit is Pepper Adams in Tommy Flanagan's "Minor mishap".

plaat 3 Pepper Adams: MInor mishap (Tommy Flanagan)
1/1 - 6:27 - World Pacific PJM-407

"Minor mishap" van Tommy Flanagan. Ter afsluiting, van zijn oude kameraad uit Detroit Barry Harris: High step".

zelfde Pepper Adams: High step (Barry Harris)
1/3 - 8:40 - idem

"High step" van ^{pianist} Barry Harris. Twee stukken uit de eerste eigen session van Pepper Adams, voor World Pacific in Los Angeles, 23 augustus 1957. Lee Katzman-trompet, Pepper Adams-baritonsaxofoon, Jimmy Rowles-piano, Doug Watkins-bas, Mel Lewis-drums. Pepper Adams zou tot in de jaren tachtig een toonaangevende baritonsaxofonist blijven, werd de vader van een nieuwe generatie. Hij overleed 10 september 1986 in NYC aan de gevolgen van kanker.

Volgende keer in de tweede en laatste bariton-aflevering Cecil Payne en Serge Chaloff. Dit was Jazzgeschiedenis 624, MDR.

0 0 0 0 0